

Jeden letní večer na Velkém Dárku

To se vám takhle sešli Šťoural, Rejpal, Poštěváček a Sranda.

Ti první tři byli občas na pěst ale naštěstí hodně situací zachraňoval poslední jmenovaný, Sranda.

Všichni tito divní patroni se sešli v jednom Živočichovi podobnému člověku a trávili zaslouženou dovolenou na Velkém Dárku.

Taky jsme tam byli, bavili se a hodovali.

Byl pozdní večer, seděli jsme u stolu s jídlem a pitím, když se ze tmy ozvalo nešťastné sakrování. Ozýval se Šťoural s Rejpalem, Poštěváček se bál pípnout a do Srandy nikomu nebylo.

My jsme se vesele bavili a smáli.

Poté ke světlu blíž přišel Živočich, bílý jak stěna, beze Srandy nám sdělil, že si v autě zavřel klíče.

Moc jsme se smáli.

Snažil se nám vysvětlit, že má klíče vevnitř, auto zacvaklo zámky a on (nejspíš to byl Poštěváček) zabouchl zadní dveře.

Zase jsme se moc smáli, kdosi spadl ze židle.

Šťoural, Rejpal i Poštěváček byli někde zalezlí, Sranda měl na hlavě papírový pytlík.

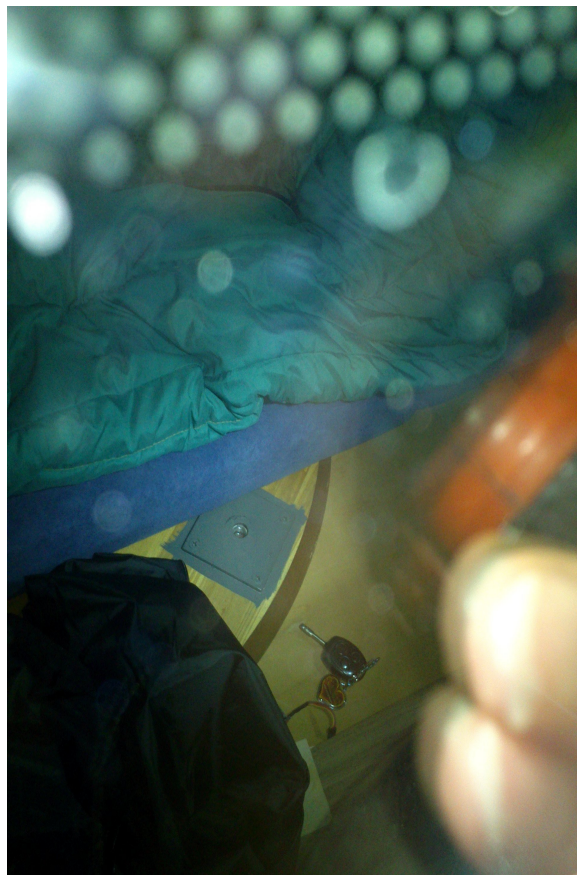
Někdo z nás, asi nejslabší povaha, se šel k autu podívat a opravdu! Vesele zvolal: "On je tam fakt má vevnitř a auto je zamknuté"

To jsme se nesmáli, to jsme se řehtali jak koně.

Padaly návrhy jako že by bylo na přespání místo nahoře v koupelně, pod převrácenou pramičkou a podobné. Po návrhu, že by mohl přespát s Milanem v autě se Milan rázně rozhodl, že auto otevře za každou cenu.

Zkušený autoopravář se jal odborně páčit dveře. Ve spolupráci, spolukibicování a chechotu ostatních se pokoušel ohnutým drátem otočit klíčky na záda aby zpřístupnil pásná tlačítka.

Klíčky opravdu ležely na dřevěné podložce u zadních bočních dveří.

Nešťastný živočich mlátí hlavou o auto:

Někteří dokonce navrhovali, aby se povolal gynekolog a klíčky vytáhl výfukem. Tato představa operatérovy ruce moc nezklidnila.

Přesto byly klíče riskantním hmatem otočeny. Hrozilo totiž, že udělají „brnk“ a zaletí kamsi do nepřístupných míst vozu. Pak pokračovaly, bohužel marné, pokusy o zmáčknutí tlačítka příliš pružným drátem, Živočich beze Srandy i těch ostatních málem plakal.

My brečeli taky, smíchy.

Nutno samozřejmě poznamenat, že to byl smích přátelský, hřejivý, vlídný až laskavý.

A žádnému zvířátku nebylo během akce ublíženo.

Nakonec pan správce donesl pevný drát, tak zvanou stříbrnici, pomocí které Milan zručně zmáčkl správné tlačítko a dveře se odemkly. Po více jak hodině byla akce úspěšně ukončena!

Záchranáři vážně a profesionálně:

Poučení na závěr zní takto:

Až Vás příště bude prudit
Šťoural, Rejpal nebo Poštěváček,
stačí zachrastit klíči
a Sranda se postará o zbytek!